

ПЕРСОНАЛІЇ

ВІТАЄМО ВЧЕНИХ-ЮРИСТІВ З ЮВІЛЕЯМИ

Битяка Юрія Прокоповича

*академіка-секретаря відділення
державно-правових наук і міжнародного права,
дійсного члена (академіка) НАПрН України*

Народився 28 квітня 1949 р. у с. Березняки Смілянського району Черкаської обл. У 1974 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині — Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого), після закінчення якого працював слідчим прокуратури Соснівського району м. Черкаси. У 1974-77 рр. навчався в аспірантурі Харківського юридичного інституту, після закінчення кої працював асистентом, старшим викладачем, доцентом, професором, завідувачем кафедри адміністративного права. У 2000-2011 рр. — директор Науково-дослідного інституту державного будівництва та місцевого самоврядування НАПрН України. У 2007 р. призначений проректором з навчальної роботи, а з 2010 р. — перший проректор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

У 1979 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук — «Гарантії забезпечення законності актів органів радянського державного управління» (спеціальність 12.00.07). Вчене звання професора присвоєно у 1994 р. У 2006 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук — «Державна служба в Україні: проблеми становлення, розвитку та функціонування» (спеціальність 12.00.07). Обраний членом-кореспондентом у 2000 р., дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України) — у 2008 р. Академік-секретар відділення державно-правових наук і міжнародного права НАПрН України.

Напрями наукових досліджень: наукові засади державного управління, проблеми конституційного й адміністративного права: виконавча влада та конституційно-правовий статус органів виконавчої влади, державна служба, адміністративна юстиція, адміністративний процес та адміністративне судочинство, порівняльне правознавство, проблеми становлення та розвитку місцевого самоврядування. Опублікував понад 250 наукових та навчально-методичних праць, Член редакційних колегій журналу «Право України», збірників наукових праць «Вісник Національної академії правових наук України», «Проблеми законності», «Державне будівництво та місцеве самоврядування». Заступник голови спеціалізованої вченої ради Д 64.086.01 у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого.

Брав участь у розробці проектів Конституції України, законів України «Про державну службу», «Про Конституційний Суд України», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про службу в органах виконавчої влади та їх апараті», Кодексу загальних правил етики поведінки державних службовців, Адміністративно-процесуального кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення та ін.

Заслужений діяч науки і техніки України (2007), Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2011), Заслужений професор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (2014). Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2003), орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня (2018), Почесною грамотою Верховної Ради України (2009), Почесною грамотою Верховного Суду України (2013), Почесним знаком "Орден III ступеня за відзнаку заслуг перед академією" (2014), нагрудним знаком «Відзнака Голови Конституційного Суду» (2014) та рядом інших відомчих нагород і відзнак. Удостоєний Почесного звання «Відмінник освіти України» (1999), «Видатний юрист України» (2013).

Кузнєцову Наталію Семенівну
віце-президента НАПрН України –
керівника Київського регіонального центру,
дійсного члена (академіка) НАПрН України

Народилася 4 квітня 1954 р. у м. Дніпродзержинську (нині – м. Кам'янське) Дніпропетровської обл. У 1978 р. закінчила юридичний факультет Київського держуніверситету ім. Т. Г. Шевченка. У 1972–1984 рр. – претензійніст, юрисконсульт на підприємствах народного господарства. З 1984 р. працювала у Київському держуніверситеті ім. Т. Г. Шевченка на посадах асистента, старшого викладача кафедри цивільного права і процесу, доцента кафедри цивільного і трудового права, завідувача кафедри цивільного права. З 2001 р. і до сьогодні – професор кафедри цивільного права названого університету. З 16 березня 2018 р. – віце-президент – керівник Київського регіонального центру НАПрН України.

У 1985 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Відповідальність сторін за порушення зобов'язань за договором підряду на капітальне будівництво» (спеціальність 12.00.03), у 1993 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Правове регулювання підрядних договірних відносин у будівництві (цивільно-правовий аспект)» (спеціальність 12.00.03). Науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено у 1993 р. Вчене звання професора присвоєно у 1997 р. У 1996 р. була обрана членом-кореспондентом, а у 2000 р. — дійсним членом (академіком) Академії правових наук України.

Напрями наукової діяльності: цивільне та комерційне право, міжнародне приватне право, міжнародний комерційний арбітраж. Опублікувала понад 200 наукових та навчально-методичних праць.

Член робочої групи з розробки проектів Цивільного кодексу України. Брала участь у розробці законів України: «Про акціонерні товариства», «Про цінні папери та фондову біржу», «Про заставу», «Про банкрутство», «Про приватизацію майна державних підприємств», «Про приватизаційні папери», «Про антимонопольний комітет», «Про судострій та статус суддів», «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», «Про забезпечення права на справедливий суд», «Про внесення змін до Конституції України щодо удосконалення судової системи та засад здійснення правосуддя в Україні».

Член Конституційної комісії при Президентові України, член Ради з питань судової реформи при Президентові України. Член Міжнародної асоціації адвокатів (ІВА). Була членом науково-консультативних рад при Верховному Суді України та Вищому господарському суді України.

Голова спеціалізованої вченої ради Д 26.001.06 у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, член спеціалізованої вченої ради Д 64.086.02 у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого.

Член наукової ради журналів «Право України», «Теорія і практика інтелектуальної власності», член редакційної колегії журналів та збірників наукових праць «Вісник Національної академії правових наук України», «Вісник Верховного Суду України», «Вісник господарського судочинства», «Вісник Київського національного університету», «Бюлетень Міністерства юстиції України», «Підприємництво, господарство і право», «Часопис цивільного і кримінального судочинства», «Конкуренція. Вісник Антимонопольного комітету України», «Альманах цивілістики».

Заслужений діяч науки і техніки України (2007). Нагороджена орденом княгині Ольги III, II ступенів (2009, 2017), Золотою медаллю Національної академії правових наук України (2019). Почесний доктор Національної академії наук України (2009), Заслужений професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка (2016), лауреат Державної премії у галузі науки і техніки (2012), Премії імені Ярослава Мудрого (2002, 2011).

Тимченка Івана Артемовича
дійсного члена (академіка) НАПрН України

Народився 3 березня 1939 р. у с. Калинівка Покровського р-ну Дніпропетровської обл. У 1967 р. закінчив юридичний факультет Київського держуніверситету ім. Т. Г. Шевченка. У 1967–71 рр. працював старшим редактором редакції журналу «Радянське право». З 1971 р. до 1974 р. навчався в аспірантурі Інституту держави і права АН УРСР (нині — Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України). З 1974 р. працював у цьому інституті, обіймаючи посади молодшого наукового співробітника, вченого секретаря інституту, старшого наукового співробітника, завідувача лабораторії соціологічних державно-правових досліджень. З 1990 р. по 1991 р. — помічник Голови Верховної Ради України. З 1991 р. — Радник Президента України — керівник Юридичної служби Адміністрації Президента України, керівник Юридичного управління Адміністрації Президента України і Кабінету Міністрів України, керівник Юридичного управління Адміністрації Президента України. З 1996 р. — суддя Конституційного Суду України. Того ж року на спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України обраний Головою Конституційного Суду України. З 1999 р. до 2004 р. — суддя Конституційного Суду України. У 2004–2008 рр. — завідувач наукової лабораторії, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту державного будівництва та місцевого самоврядування АПрН України. З 2009 р. по 2015 р. — головний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз (нині – відділу зв'язків з державними органами і міжнародними організаціями Управління планування і координації правових досліджень) апарату президії Національної академії правових наук України (м. Київ).

У 1974 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук – «Законодавча діяльність Української РСР у сфері державного управління» (спеціальність 12.00.02, нині — 12.00.07). Вчене звання старшого наукового співробітника присвоєно у 1987 р. Обраний академіком Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 1993 р.

Напрями наукової діяльності — питання теорії конституційного права, законотворчого процесу, адміністративного права. Опублікував понад 100 наукових та навчально-методичних праць, серед яких: «Законотворча діяльність союзних республік у сфері державного управління» (1978), «Економічне районування і адміністративно-територіальний поділ союзної республіки» (1983), «Конституційні права і обов'язки радянських громадян» (у співавт., 1985), «Органи державної влади України» (у співавт., 2002), «Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т. Т. 2: Конституційні засади правової системи України і проблеми її вдосконалення» (у співавт., 2008 (укр.), 2011 (рос.), 2013 (англ.)).

Був членом Конституційної комісії України (1996), Конституційної Асамблеї України (2012). Брав участь у розробці проектів Конституції України, Закону України «Про Конституційний Суд України» та багатьох інших законодавчих актів. Член редакційної колегії журналу «Право України», позаштатний консультант Комітету з питань правової політики Верховної Ради України.

Заслужений юрист України (1994). Нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого V та IV ступенів (1997, 2004), орденом «За заслуги» III ступеня (2009), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2002), Почесною грамотою Верховної Ради України (2003), орденом Федеративної Республіки Німеччина «Великий Хрест за заслуги» (2006), Ювілейною медаллю «25 років незалежності України» (2016).